KOMISIJOS SPRENDIMAS

2011 m. birželio 29 d.

dėl priemonės SA.27106 (C 13/09 – ex N 614/08), kurią Prancūzija ketina įgyvendinti uostų sektoriuje

(pranešta dokumentu Nr. C(2011) 4391)

(Tekstas autentiškas tik prancūzų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2011/519/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą [1], ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas [2] pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) [3] 108 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos nuostatas ir atsižvelgusi į jų pastabas,

kadangi,

1. PROCEDŪRA

(1) 2008 m. gruodžio 4 d. raštu Prancūzijos valdžios institucijos pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 108 straipsnio 3 dalį pranešė apie pagalbos schemą, kurią sudaro mokesčių priemonės, taikomos pagal 2008 m. liepos 4 d. Įstatymu Nr. 2008–660 nustatytą uostų reformą [4]. Pranešimas buvo įregistruotas numeriu N 614/08.

(2) Mokesčių mechanizmo, apie kurį pranešta, tikslas – padėti perleisti uosto aptarnavimo įrenginius privatiems veiklos vykdytojams, kaip numatyta pagal reformą. Šis mechanizmas sudarytas iš dviejų priemonių: pagal pirmąją priemonę ne ilgiau kaip penkerius metus laipsniškai mažinama nuomos vertė, kuria remiantis apskaičiuojami uosto aptarnavimo įrenginius perėmusių privačių veiklos vykdytojų vietos mokesčiai; pagal antrąją priemonę jūrų uostus valdančioms vietos valdžios institucijoms suteikiama galimybė ne ilgiau kaip šešerius metus aptarnavimo įmonių neapmokestinti verslo mokesčiu.

(3) 2008 m. gruodžio 11 d. raštu Komisija paragino Prancūzijos valdžios institucijas pateikti papildomos informacijos ne tik apie mokesčių mechanizmą, apie kurį pranešta, bet ir apie didžiųjų jūrų uostų vykdomą konkrečių uosto aptarnavimo įrankių, įrangos ir įrenginių perleidimo procedūrą. Prancūzijos valdžios institucijų prašymu atsakymo pateikimo terminas buvo pratęstas iki 2009 m. vasario 9 d.

(4) 2009 m. sausio 28 d. įvyko Prancūzijos valdžios institucijų ir Komisijos tarnybų susitikimas. 2009 m. vasario 10 d. raštu Prancūzijos valdžios institucijos Komisijai pateikė papildomos informacijos.

(5) 2009 m. balandžio 9 d. raštu (D/2165) Komisija pranešė Prancūzijos valdžios institucijoms apie 2009 m. balandžio 8 d. Komisijos sprendimą pradėti oficialią tyrimo procedūrą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį. Šis sprendimas buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* [5]. Komisijos sprendime aptariamas mokesčių mechanizmas, apie kurį pranešta, taip pat konkrečių uosto aptarnavimo įrankių, įrangos ir įrenginių perleidimo procedūra. Šiame sprendime Komisija paragino Prancūziją ir suinteresuotąsias šalis per nustatytą laiką pateikti savo pastabas.

(6) Prancūzijos valdžios institucijų pastabas Komisija gavo 2009 m. gegužės 11 d. (A/18191). Per nustatytą laiką ji taip pat gavo vienos suinteresuotosios šalies – Europos jūrų uostų organizacijos (toliau – ESPO) – pastabas. ESPO pastabos 2009 m. liepos 16 d. raštu (D/60307) buvo pateiktos Prancūzijos valdžios institucijoms, kurios jas pakomentavo 2009 m. rugpjūčio 27 d. raštu (A/28446).

[1] OL L 1, 1994 1 3, p. 3.
[2] OL C 122, 2009 5 30, p. 16.
[3] Nuo 2009 m. gruodžio 1 d. EB sutarties 87 ir 88 straipsniai tapo Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 107 ir 108 straipsniais. Naujųjų straipsnių nuostatos iš esmės atitinka senųjų straipsnių nuostatas. Šiame sprendime nuorodos į SESV 107 ir 108 straipsnius laikomos, jei reikia, nuorodomis į EB sutarties 87 ir 88 straipsnius.
[4] Prancūzijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 0156, 2008 7 5.
[5] OL C 122, 2009 5 30, p. 16.

(7) 2009 m. lapkričio 30 d. įvyko Prancūzijos valdžios institucijų ir Komisijos tarnybų susitikimas. 2010 m. sausio 25 d. raštu (A/3263) ir 2010 m. kovo 24 d. raštu (A/5136) Prancūzijos valdžios institucijos Komisijai pateikė papildomos informacijos.

(8) Atsižvelgdama į Prancūzijoje įvykdytą verslo mokesčio reformą, 2010 m. birželio 9 d. raštu (D/7519) Komisija paprašė Prancūzijos valdžios institucijų pateikti papildomos informacijos. Šiame rašte Komisija pageidavo, kad būtų paaiškintas verslo mokesčio panaikinimo poveikis mechanizmui, apie kurį pranešta, ir panaikinimo procedūrinės pasekmės.

(9) 2010 m. liepos 2 d. raštu Prancūzijos valdžios institucijos paprašė atidėti joms nustatytą atsakymo pateikimo terminą. Savo atsakymą Prancūzijos valdžios institucijos Komisijai pateikė 2010 m. rugpjūčio 4 d. raštu (A/11533).

(10) Šiame rašte Prancūzijos valdžios institucijos pranešė Komisijai, kad atsiima savo pranešimą apie mokesčių priemonės dalį, pagal kurią jūrų uostus valdančioms vietos valdžios institucijoms suteikiama galimybė ne ilgiau kaip šešerius metus atleisti aptarnavimo įmones nuo verslo mokesčio. Iš tikrųjų pagal šią priemonę buvo numatyta galimybė tam tikromis sąlygomis 2010–2015 m. neatsižvelgti į konkrečių uosto aptarnavimo įrankių, įrangos ir įrenginių nuomos vertę apskaičiuojant verslo mokestį. Ši galimybė tapo netikslinga panaikinus verslo mokestį, be to, ji buvo panaikinta 2010 m. finansų įstatymu.

(11) Dėl su mokesčiais susijusios pranešimo dalies, pagal kurią ribotą laiką laipsniškai mažinama nuomos vertė, kuria remiantis nustatomi didžiųjų jūrų uostų įrankius, įrangą ir įrenginius perėmusių privačių veiklos vykdytojų vietos mokesčiai, Prancūzijos valdžios institucijos šiame 2010 m. liepos 2 d. rašte pranešė, kad šis mažinimas taip pat taikomas įmonių žemės mokesčiui, sudarančiam teritorinio verslo mokesčio ([6]), kuriuo pakeistas verslo mokestis, dalį. Šiuo klausimu Prancūzijos valdžios institucijos pranešė Komisijai keturių įmonių, kurioms ši priemonė taikoma ([7]), pavadinimus ir kiekvienos įmonės gaunamą su priemone susijusios mokestinės naudos sumą.

([6]) Pagal 2009 m. gruodžio 30 d. Įstatymą Nr. 2009–1673 dėl 2010 m. finansų (Prancūzijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 0303, 2009 12 31) įvestas teritorinis verslo mokestis, kurį sudaro įmonių žemės mokestis ir dalis įmonių pridėtinės vertės mokesčio.

([7]) *Société d'Équipement du Terminal de Normandie* (SETN), *Générale de Manutention Portuaire* (GMP), *Compagnie Nouvelle de Manutention portuaire* (CNMP) ir STMC6.

(12) Apskaičiavus gaunamą mokestinę naudą paaiškėjo, kad dėl atleidimo nuo mokesčio trijų susijusių įmonių gaunama suma mažesnė negu 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1998/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai ([8]) nustatyta viršutinė riba (200 000 EUR per trejus finansinius metus). Ketvirtosios susijusios įmonės gaunama suma buvo didesnė.

(13) Po susirašinėjimo su Komisija Prancūzijos valdžios institucijos šiomis aplinkybėmis, remdamosi 11 konstatuojamoje dalinyje nurodyta priemone ir Reglamente (EB) Nr. 1998/2006 nustatytomis sąlygomis, nusprendė nustatyti įmonėms suteikiamos naudos viršutinę ribą.

(14) Taigi Prancūzijos valdžios institucijos 2011 m. sausio 20 d. raštu pranešė Komisijai apie tai, kad priimtas 2010 m. gruodžio 29 d. Taisomojo 2010 m. finansų įstatymo Nr. 2010–1658 36 straipsnis ([9]), pagal kurį mokestis laipsniškai mažinamas, kaip numatyta vykdant uostų reformą, remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1998/2006. Prancūzijos valdžios institucijos taip pat pranešė Komisijai, kad atsiima savo pranešimą dėl šios su mokesčiais susijusios uostų reformos dalies.

(15) Komisija atsižvelgia į tai, kad Prancūzijos valdžios institucijos atsiėmė pranešimą dėl viso mokesčių mechanizmo. Šis sprendimas susijęs tik su konkrečių uosto aptarnavimo įrankių, įrangos ir įrenginių perleidimo procedūra, dėl kurios priimtas 2009 m. balandžio 8 d. Komisijos sprendimas. Šiame sprendime neaptariamos konkrečių uosto aptarnavimo įrankių, įrangos ir įrenginių eksploatavimo sąlygos prieš juos perleidžiant arba juos perleidus.

2. APTARIAMOS PRIEMONĖS APRAŠYMAS

2.1. Aplinkybės

(16) Aptariama priemonė nustatyta vykdant uostų reformą, numatytą Uostų reformos įstatyme ([10]). Šia reforma siekiama pagerinti Prancūzijos jūrų uostų (Diunkerko, Havro, Nanto–Sen Nazero, La Rošelio, Bordo ir Marselio) veiklos rezultatus ir konkurencingumą.

([8]) OL L 379, 2006 12 28, p. 5.

([9]) Ši nuostata, kuria iš dalies keičiamas Bendrojo mokesčių kodekso 1518 Aa straipsnis dėl vietos mokesčių nustatymo, įsigaliojo 2011 m. sausio 1 d., todėl taikoma nuo pirmųjų neapmokestinimo metų. Minėtas 1518 Aa straipsnis papildytas šia pastraipa: „Mokestis sumažinamas, jeigu laikomasi 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1998/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai."

([10]) 2008 m. liepos 4 d. Uostų reformos įstatymas Nr. 2008–660 (žr. 4 *išnašą*).

(17) Šiomis aplinkybėmis Uostų reformos įstatymu siekiama:

— iš naujo nustatyti savarankiškų uostų, kurie žemyninėje Prancūzijoje tampa „didžiaisiais jūrų uostais“ ([11]), užduotis;

— modernizuoti didžiųjų jūrų uostų valdymą;

— organizuoti uostų, kurie išsidėstę vienoje pakrantėje arba viena vidaus vandenų kelio kryptimi, veiklos koordinavimą;

— supaprastinti ir racionalizuoti uosto aptarnavimo veiklą pagal pagrindinių Europos uostų modelį, sudarant sąlygas veikti integruotiems terminalų veiklos vykdytojams, atsakingiems už visas aptarnavimo operacijas.

(18) Vykdant didžiųjų jūrų uostų užduotis didžiausias dėmesys skiriamas viešajai veiklai (saugumui, saugai ir uosto policijos veiklai) ir su uostų įrengimu susijusiai veiklai. Tačiau integruoti terminalų veiklos vykdytojai atsakingi už visas aptarnavimo operacijas, kad ši veikla būtų veiksmingesnė.

(19) Prancūzijos valdžios institucijos patikslino, kad didžiųjų jūrų uostų dar vykdoma uosto aptarnavimo veikla privatiems veiklos vykdytojams pavedama perleidžiant įrenginius didžiuosiuose jūrų uostuose, supaprastinant ir racionalizuojant uosto aptarnavimo veiklą. Jos taip pat nurodė, kad vykdant reformą Prancūzijos sistema priartinta prie Europos modelio, pagal kurį aiškiai atskiriamos atitinkamos uosto veiklos vykdytojo ir uosto direkcijos funkcijos, o uosto veiklos vykdytojas dažniausiai yra privati įmonė.

2.2. **Įrenginių perleidimo procedūra**

(20) Didieji jūrų uostai nebenaudoja konkrečių uosto aptarnavimo įrankių, įrangos arba įrenginių (toliau – aptarnavimo įrenginiai), kuriuos perleidžia privačioms įmonėms taikydami Uostų reformos įstatymo 9 straipsnyje apibūdintą pardavimo procedūrą.

(21) Pagal šią nuostatą ([12]) aptarnavimo įrenginių pardavimo ir su šiais įrenginiais susijusių faktinių teisių perleidimo procedūrą sudaro keli etapai:

— pirmiausia didysis jūrų uostas su veiklos vykdytojais, kurie nuolat naudojasi uosto paslaugomis arba daug investavo į terminalą, derasi dėl aptarnavimo įrenginių perleidimo taisyklių,

— jeigu veiklos vykdytojų nėra arba derybos nebaigiamos per tris mėnesius, didysis jūrų uostas skaidriai ir nediskriminuodamas skelbia kvietimą teikti paraiškas,

— jeigu kvietimas teikti paraiškas baigiasi nesėkmingai ir jeigu taip numatyta didžiojo jūrų uosto strateginiame projekte, uostas gali steigti patronuojamąją įmonę, kuriai pavedama vykdyti atitinkamą veiklą. Po penkerių metų rengiamas naujas kvietimas teikti paraiškas. Pasibaigus kvietimui teikti paraiškas terminalo sutartys sudaromos su atrinktais veiklos vykdytojais.

([11]) Įvykdžius šią reformą jūrų uostai bus suskirstyti į dvi kategorijas: didžiuosius jūrų uostus, kurie anksčiau buvo savarankiški uostai, ir kitus decentralizuotais vadinamus prekybos uostus, pavaldžius vietos valdžios institucijoms.

([12]) „I. 7 straipsnyje nurodyta įrenginių pardavimo ir su įrenginiais susijusių faktinių teisių perleidimo procedūra yra tokia: 1. Jeigu vienas ar keli veiklos vykdytojai jau investavo į terminalą arba kaip nuolatiniai įrenginių naudotojai sudarė didelės apimties sandorį, susijusį su šiuo terminalu, jų prašymu dėl įrenginių perleidimo deramasi su jais. 2. Jeigu 1 dalyje nustatytų veiklos vykdytojų nėra arba derybos nebaigiamos per tris mėnesius nuo 8 straipsnyje nurodytų strateginio projekto arba nutarimo priėmimo, didysis jūrų uostas skelbia kvietimą teikti paraiškas. Paskui jis savo nuožiūra derasi su kandidatais, kurie atrenkami skaidriai ir nediskriminuojant. Pasibaigus šioms deryboms didysis jūrų uostas pasirenka veiklos vykdytoją, su kuriuo sudaroma terminalo sutartis. Šioje sutartyje, prilygstančioje leidimui naudoti valstybės turtą, gali būti numatyti sandorio tikslai. 3. Jeigu 2 dalyje nurodytas kvietimas teikti paraiškas baigiasi nesėkmingai ir jeigu taip numatyta strateginiame projekte, didysis jūrų uostas paveda patronuojamajai įmonei veiklą vykdyti ne ilgiau negu penkerius metus. Pasibaigus šiam laikotarpiui įstaiga skelbia naują kvietimą teikti paraiškas. Jeigu kvietimas teikti paraiškas baigiasi nesėkmingai, veiklą toliau vykdo patronuojamoji įmonė, jei taip numatyta strateginiame projekte. Aprašytas procesas ne ilgiau negu penkerius metus iš naujo vykdomas tiek kartų, kiek reikia, kol kvietimas teikti paraiškas baigiasi sėkmingai.“

(22) Pagal Uostų reformos įstatymo 9 straipsnį nepriklausoma nacionalinė komisija (nacionalinė uostų įrenginių perleidimo vertinimo komisija, toliau – CNECOP) atsakinga už tai, kad būtų užtikrinta tinkama įrenginių perleidimo eiga ir skaidrumas ([13]). Jos pareiga – pateikti nuomonę dėl turto vertinimo prieš perleidžiant turtą. Šiomis aplinkybėmis ji turi atsižvelgti į ekonominę pusiausvyrą ir veiklos vystymo perspektyvas. Atlikdama šį vertinimą CNECOP taip pat gali prašyti eksperto pagalbos, kad būtų nustatyta turto vertė.

(23) CNECOP nuomonės teikiamos remiantis perleidimo akto projektais, kurie privalo būti pateikiami su dokumentais, kuriuos pagal Uostų reformos įstatymo 9 straipsnį pateikia didžiųjų jūrų uostų direkcijų pirmininkai. Šiuose projektuose aprašomi perleistini įrenginiai, nurodoma jų pardavimo kaina ir įrenginių finansavimo sąlygos.

(24) Be išankstinės CNECOP nuomonės negalima pasirašyti jokio galutinio perleidimo akto. Ši nuomonė – tai paprasta (neprivaloma) nacionaliniu ir vietos lygmenimis skelbiama nuomonė.

(25) Vienas CNECOP narys yra Audito Rūmų pareigūnas, vienas – vietos valdžios institucijų atstovas ir vienas – kvalifikuotas asmuo, pasirinktas dėl su uostų veikla susijusios kompetencijos. Visu CNECOP kadencijos laikotarpiu ir penkerius metus pasibaigus kadencijai CNECOP nario pareigos nesuderinamos su kitomis didžiųjų jūrų uostų ar aptarnavimo įmonių, įsigyjančių valstybės įrenginius, valdymo ar priežiūros institucijose einamomis atsakingomis pareigomis.

3. PRIEŽASTYS, DĖL KURIŲ PRADĖTA OFICIALI TYRIMO PROCEDŪRA

(26) 2009 m. balandžio 8 d. sprendime Komisija pažymėjo, jog negalima atmesti galimybės, kad aptarnavimo įrenginių perleidimas pagal viešojo pirkimo vedant derybas procedūrą turi valstybės pagalbos elementų. Šiuo požiūriu Komisija nustatė, kad CNECOP nuomonė nėra privaloma. Kadangi ji neprivaloma, Komisija pareiškė abejonių dėl to, ar turtas parduodamas rinkos kaina. Komisija taip pat iškėlė klausimą dėl CNECOP narių nepriklausomumo.

(27) Nagrinėdama šios uosto aptarnavimo įrenginių perleidimo procedūros suderinamumą su vidaus rinka Komisija pažymėjo, jog šiuo etapu atrodo, kad šiuo konkrečiu atveju negali būti taikoma jokia SESV 107 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta leidžianti nukrypti nuostata.

([13]) CNECOP veiklos taisyklės nustatytos 2008 m. spalio 9 d. Nutarimo Nr. 2008–1032, priimto įgyvendinant Uostų reformos įstatymą, kuriuo įtvirtinamos įvairios su uostais susijusios nuostatos, 6 ir 7 straipsniuose.

(28) Todėl Komisija nusprendė pradėti oficialią tyrimo procedūrą, kad išsklaidytų abejones dėl aptarnavimo įrenginių perleidimo procedūros laikymo valstybės pagalba ir šios priemonės suderinamumo su vidaus rinka.

4. PRANCŪZIJOS VALDŽIOS INSTITUCIJŲ PASTABOS

(29) Aptardamos CNECOP teikiamos nuomonės pobūdį Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad CNECOP sudaro keturi nepriklausomi nariai (vienas jų yra pirmininkas, kurį iš Audito Rūmų pareigūnų skiria Audito Rūmų vyriausiasis pirmininkas) ir kad komisija teikia nuomonę dėl valstybės įrenginių perleidimo dokumentų, kuriuos jai pateikia didžiųjų jūrų uostų direkcijų pirmininkai. Tarp šių dokumentų yra vykdomos viešojo pirkimo vedant derybas procedūros aprašas, perleidžiamo turto sąrašas, perleidimo akto projektas, kuriame visų pirma nurodoma numatyta pardavimo kaina ir numatytos terminalo eksploatavimo sąlygos.

(30) Prancūzijos valdžios institucijos taip pat primena, kad CNECOP užduotis pagal Bendrojo viešųjų asmenų nuosavybės kodekso L. 3211–18 straipsnį visų pirma yra užtikrinti, kad valstybės įrenginiai nebūtų perleidžiami „nei nemokamai, nei už mažesnę negu rinkos vertė kainą“; taip įgyvendinamas reikalavimas valstybės turtą perleisti rinkos kaina.

(31) Prancūzijos valdžios institucijos priduria, kad ši komisija teikia paprastą nuomonę, kuri skelbiama viešai, kad turtas nebūtų perleidžiamas mažesne negu rinkos kaina, ir šiuo požiūriu Prancūzijos valdžios institucijos įsipareigoja, kad komisijos nuomonė būtų skelbiama Ekologijos, energijos, tvaraus vystymosi ir teritorijos planavimo ministerijos oficialiame biuletenyje šios ministerijos interneto svetainėje, o vietos lygmeniu – kiekviename didžiajame jūrų uoste. Be to, Prancūzijos valdžios institucijos tvirtina, kad jos perduos raštą kiekvienam didžiojo jūrų uosto direkcijos, kurios vadovas atsakingas už uosto interesų apsaugą, pirmininkui, ir jame primins CNECOP veiklos taisykles bei valstybės turto perleidimo taisykles, kurių šie pirmininkai privalo laikytis.

(32) Šiomis aplinkybėmis Prancūzijos valdžios institucijos priduria, kad pagal Finansinių bylų teismų kodekso L. 313–6 straipsnį dėl bet kokios nepagrįstos naudos, kurią direkcijų pirmininkai bandė suteikti arba suteikė kitiems, – piniginės naudos ar naudos natūra, dėl kurios padaryta žala iždui, bendruomenei ar suinteresuotajai įstaigai, – direkcijų pirmininkai baudžiami bauda, kurios suma gali siekti du metinius nusikaltimo dieną jiems nustatytus atlyginimus ar darbo užmokesčius neatskaičius mokesčių.

(33) Be to, Prancūzijos valdžios institucijos įsipareigoja prieš pasirašant perleidimo aktą pranešti Europos Komisijai apie bet kokį didžiojo jūrų uosto direkcijos pirmininko sprendimą, kuriuo būtų nukrypstama nuo CNECOP nuomonės.

(34) Aptardamos CNECOP narių kompetencijos ir nepriklausomumo klausimą Prancūzijos valdžios institucijos Komisijai pateikia keturių CNECOP narių, taip pat komisijos pirmininko, gyvenimo aprašymus ir išsamiai apibūdina kiekvieno nario kvalifikaciją atsižvelgdamos į CNECOP kompetencijos sritis. Pasak Prancūzijos valdžios institucijų, visi šie asmenys buvo pasiūlyti dėl žinių, susijusių su perleidimo ir privatizavimo procesais, arba dėl patirties uostų veiklos srityje, kaip nurodyta gyvenimo aprašymuose.

(35) Šiomis aplinkybėmis Prancūzijos valdžios institucijos visų pirma primena, kad Audito Rūmų pareigūnų nepriklausomumas nuo įstatymų leidžiamosios valdžios ir įstatymų vykdomosios valdžios užtikrinamas 1958 m. spalio 4 d. Konstitucija ir patvirtinamas 2001 m. liepos 25 d. Konstitucinės tarybos sprendimu Nr. 2001–448 DC, o parlamento narių nepriklausomumas nuo įstatymų vykdomosios valdžios užtikrinamas 1789 m. rugpjūčio 26 d. Žmogaus ir piliečio teisių deklaracijos, kurioje įtvirtinamas valdžių atskyrimo principas ir kuri nurodoma 1958 m. spalio 4 d. Konstitucijos preambulėje, 16 straipsniu.

(36) Be to, Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad pagal 2008 m. spalio 9 d. Nutarimo Nr. 2008–1032, priimto įgyvendinant Įstatymą Nr. 2008–660 ([14]), 6 straipsnį pareigų nesuderinamumo taisyklės, kuriomis papildomai užtikrinamas CNECOP narių nepriklausomumas, komisijos nariams yra taikomos visu šių narių kadencijos laikotarpiu ir penkerius metus pasibaigus kadencijai; šių narių pareigos nesuderinamos su:

— bet kokiomis uosto aptarnavimo bendroves, isigijusios valstybes uostu irenginiu, valdybos, direkcijos ar stebetoju tarybos nario pareigomis, taip pat su veiklos, už kuria moka tokia imone, vykdymu; et

— bet kokiomis didžiojo juru uosto stebetoju tarybos arba direkcijos nario pareigomis.

(37) Galiausiai primenama, kad CNECOP gebėjimai vykdyti ekspertizę gali būti padidinti, nes 2008 m. spalio 9 d. Nutarimo Nr. 2008–1032 7 straipsnyje numatoma galimybė prašyti eksperto pagalbos, kad prieš turtą perleidžiant aptarnavimo įmonėms turto vertė būtų nustatyta tiksliau.

([14]) Prancūzijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 0237, 2008 10 10.

(38) Remdamosi tuo, kas išdėstyta, Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad Uostų reformos įstatyme nurodytomis perleidimo procedūromis suteikiamos pakankamos garantijos siekiant užtikrinti, kad uosto aptarnavimo įrenginiai ir faktinės su jais susijusios teisės būtų perleisti rinkos kaina ir nebūtų jokio valstybės pagalbos elemento.

5. SUINTERESUOTOSIOS ŠALIES PASTABOS IR PRANCŪZIJOS VALDŽIOS INSTITUCIJŲ PASTABOS DĖL SUINTERESUOTOSIOS ŠALIES PASTABŲ

(39) Palaikydama Prancūzijos valdžios institucijų poziciją ESPO pabrėžia, kad aptariama reforma, pagal kurią įdiegiamas vadinamasis „landlord model“ (savininko modelis), padeda didinti Prancūzijos uostų konkurencingumą ir gerinti bendrus Europos uostų veiklos rezultatus. Didiesiems jūrų uostams uosto aptarnavimo veiklą pavedus vykdyti privatiems veiklos vykdytojams iš tikrųjų bus atnaujintas Prancūzijos didžiųjų jūrų uostų valdymas pritaikant juos prie Europos Sąjungoje ir pasaulyje plačiausiai taikomo modelio.

(40) Atsižvelgdama į tokios reformos sudėtingumą ir jos socialinį bei finansinį poveikį ESPO pažymi, kad atitinkamos valstybės narės pagalba įgyvendinant tokio masto reformą dažnai yra vienintelis būdas užtikrinti, kad ši reforma būtų priimtina visiems dalyviams.

(41) ESPO, nors ir nenori išsamiai vertinti, ar aptariamos priemonės yra laikomos valstybės pagalba, pažymi, jog taikant įrenginių vertinimo sąlygas užtikrinama, kad jie būtų perleisti rinkos kaina.

(42) Prancūzijos valdžios institucijos atsižvelgė į ESPO pastabas.

6. PRIEMONĖS VERTINIMAS

(43) Atlikusi pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį pradėtą oficialią tyrimo procedūrą ir atsižvelgdama į šiomis aplinkybėmis Prancūzijos valdžios institucijų bei suinteresuotosios šalies pateiktus argumentus Komisija mano, kad aptariama priemonė nėra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

(44) Pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį „valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai“.

(45) Nacionalinė priemonė valstybės pagalba laikoma, jeigu įgyvendinamos visos šios sąlygos: 1) aptariama priemone iš valstybės išteklių suteikiamas pranašumas, 2) šis pranašumas yra atrankinio pobūdžio, 3) aptariama priemone iškraipoma arba gali būti iškraipoma konkurencija ir gali būti daromas poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai ([15]).

(46) Pirmiausia pažymėtina, kad šiomis aplinkybėmis norint atmesti bet kokio pranašumo galimybę atitinkamas valstybės turtas, t. y. uosto aptarnavimo įrenginiai, turi būti parduodamas rinkos kaina.

(47) Šiuo požiūriu Komisija pažymi, kad uosto aptarnavimo įrenginiai parduodami nerengiant viešo, skaidraus, nediskriminacinio ir besąlygiško konkurso, nes toks konkursas rengiamas tik jeigu tiesioginės derybos su veiklą jau vykdančiais veiklos vykdytojais nesėkmingos arba jeigu veiklos vykdytojų nėra (žr. 21 konstatuojamąją dalį).

(48) Tačiau Komisija pažymi, kad pagal pardavimo vedant derybas procedūrą numatoma steigti nacionalinę perleidžiamo turto vertinimo komisiją (CNECOP). Komisija pažymi, kad prieš perleidžiant turtą CNECOP turi pateikti viešą nuomonę dėl parduodamo turto vertės.

(49) 2009 m. balandžio 8 d. sprendime pradėti oficialią tyrimo procedūrą Komisija pažymėjo, jog negalima atmesti galimybės, kad turtas parduodamas mažesne negu rinkos kaina, nes CNECOP nuomonė yra neprivaloma.

(50) Atsižvelgdamos į Komisijos abejones Prancūzijos valdžios institucijos 2010 m. sausio 20 d. raštu ir 2010 m. kovo 24 d. raštu jai pranešė, kad transporto tarnybų vadovas visiems didžiųjų jūrų uostų direkcijų pirmininkams išsiuntė 2009 m. kovo 16 d. ir 2010 m. sausio 18 d. raštus, kuriuose paaiškinama perleidžiant uosto aptarnavimo įrenginius vykdomų derybų sistema ir patikslinamos sąlygos, kurių turi būti laikomasi perleidžiant šiuos įrenginius.

(51) Šiuose raštuose didžiųjų jūrų uostų direkcijų pirmininkams pranešta, kad CNECOP didžiųjų jūrų uostų visuomet prašo atlikti ekspertizę, kad būtų įvertintas perleistinas turtas. Šiuo pagrindu reikalaujama, kad prieš CNECOP prašant atlikti tokią ekspertizę nepriklausomas ekspertų biuras atliktų nepriklausomą techninį parduodamų uosto įrenginių rinkos kainos vertinimą ir kad jis būtų įtrauktas į CNECOP pateikiamus dokumentus.

(52) Didžiųjų jūrų uostų direkcijų pirmininkams taip pat pranešta, kad „nors pagal įstatymą nuomonė nėra privaloma, negalima jos nepaisyti“, ir kad negali būti pasirašytas joks turto perleidimo aktas, kuriuo nukrypstama nuo CNECOP pateiktos nuomonės. Todėl CNECOP pateikus neigiamą nuomonę turi būti „atnaujintos derybos, jeigu joms yra laiko atsižvelgiant į CNECOP prašymo atlikti ekspertizę pateikimo datą […], ir prireikus pateiktas naujas dokumentas“ arba „konstatuota, kad derybos baigėsi nesėkmingai, ir rengti kvietimą teikti paraiškas“.

(53) Taip pat nurodoma, kad didžiųjų jūrų uostų valdybose dalyvaujantys valdžios atstovai visuomet prieštaraus bet kokiam uosto stebėtojų tarybos nutarimui, kuriuo nepaisoma CNECOP nuomonės, o didžiųjų jūrų uostų direkcijų pirmininkams primenama, kad jeigu vykdydami savo pareigas jie suteiktų nepagrįstą naudą trečiosioms šalims, jiems būtų taikomos sankcijos.

(54) Komisija mano, kad šiais didžiųjų jūrų uostų direkcijų pirmininkams skirtais nurodymais, kuriais įpareigojama atlikti nepriklausomą perleistinų aptarnavimo įrenginių vertinimą ir kuriuose primenama, kad CNECOP nuomonė yra privaloma, užtikrinama, kad aptariami įrenginiai nebūtų parduoti mažesne negu rinkos kaina.

(55) Be to, Komisija pažymi, kad pardavimas ne mažesne negu rinkos kaina įtvirtintas nustačius įpareigojimą CNECOP nuomonę skelbti ir nacionaliniu lygmeniu (ją skelbia nacionalinės valdžios institucijos), ir vietos lygmeniu (nuomonę skelbia atitinkami uostai). Jei reikia, skelbiant šią nuomonę suteikiama galimybė užginčyti aptariamų aptarnavimo įrenginių perleidimo sąlygas.

(56) Aptardamos CNECOP narių nepriklausomumo ir kvalifikacijos vertinant perleidžiamą turtą klausimą Prancūzijos valdžios institucijos Komisijai pateikė keturių CNECOP narių, iš kurių vienas – pirmininkas, gyvenimo aprašymus.

(57) Šiuo klausimu pažymėtina, kad vieną CNECOP narių, kuris yra Audito Rūmų narys, į CNECOP pirmininkus pasiūlė Audito Rūmų vyriausiasis pirmininkas, ir šio nario profesinė patirtis tiesiogiai susijusi su jūrų sritimi. Šiuo pagrindu Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad Audito Rūmų pareigūnų nepriklausomumas nuo įstatymų leidžiamosios valdžios ir įstatymų vykdomosios valdžios užtikrinamas 1958 m. spalio 4 d. Konstitucija ir patvirtinamas 2001 m. liepos 25 d. Konstitucinės tarybos sprendimu Nr. 2001–448 DC.

([15]) Žr., pavyzdžiui, 2006 m. sausio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Ministero dell'Economia e delle Finanze* prieš *Cassa di Risparmio di Firenze* (C-222/04, Rink. p. I-289, 129 punktas).

(58) CNECOP narys, kuriam pavesta atstovauti regioninės ir vietos valdžios institucijoms, turi tiesiogiai su jūrų uostais susijusios patirties. Šiomis aplinkybėmis Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad parlamento narių nepriklausomumas nuo įstatymų vykdomosios valdžios užtikrinamas 1789 m. rugpjūčio 26 d. Žmogaus ir piliečio teisių deklaracijos, kurioje įtvirtinamas valdžių atskyrimo principas ir kuri nurodoma 1958 m. spalio 4 d. Konstitucijos preambulėje, 16 straipsniu.

(59) Iš dviejų narių, kurie pasiūlyti kaip kvalifikuoti pareigūnai, gyvenimo aprašymų aiškiai matyti, kad vieno jų kompetencija susijusi su uostų sritimi, kito – su valstybės turto perleidimu.

(60) Prancūzijos valdžios institucijos taip pat pabrėžė, kad pagal 2008 m. spalio 9 d. Nutarimo Nr. 2008–1032 ([16]) 6 straipsnį pareigų nesuderinamumo taisyklės CNECOP nariams taikomos visą šių narių kadenciją ir penkerius metus pasibaigus kadencijai (žr. 36 konstatuojamąją dalį).

(61) Komisija pažymi, kad šiuo atveju CNECOP narių nepriklausomumas šiomis pareigų nesuderinamumo taisyklėmis užtikrinamas papildomai.

(62) Remdamasi šia informacija ir atsižvelgdama į konkrečias bylos aplinkybes Komisija mano, kad dėl nepriklausomam ekspertų biurui taikomo įpareigojimo atlikti įrenginių rinkos kainos vertinimą, pagal kurį kvalifikuoti ir nepriklausomi CNECOP nariai priima privalomą nuomonę, iš esmės užtikrinama, kad perleidimai bus atliekami laikantis rinkos sąlygų.

(63) Griežtai laikantis 6 skyriuje „Priemonės vertinimas“ nustatytų sąlygų ir aplinkybių, neturi būti laikoma, kad uosto aptarnavimo įrenginius pardavus pagal derybų procedūrą gali būti suteikiamas ekonominis pranašumas šių įrenginių pirkėjams. Tačiau tai netaikoma atskirų sandorių, kuriuos vykdant nesilaikyta minėtų sąlygų, atveju.

7. **IŠVADA**

(64) Atsižvelgdama į visas pateiktas pastabas Komisija:

— pažymi, kad pranešimas apie dvi šio sprendimo 2 konstatuojamojoje dalyje nurodytas paramos priemones, apie kurias pranešta kaip apie su mokesčiais susijusią uostų reformos dalį, atsiimtas;

— mano, kad konkrečių uosto aptarnavimo įrankių, įrangos ir įrenginių perleidimo procedūra, dėl kurios taip pat priimtas 2009 m. balandžio 8 d. Komisijos sprendimas ir kuri apibūdinta šio sprendimo 16–25 konstatuojamose dalyse, nėra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Priemonė, kuria sudaromos sąlygos perleisti uosto aptarnavimo įrenginius privatiems veiklos valdytojams ir kurią Prancūzija ketina įgyvendinti vykdydama uostų reformą, numatytą 2008 m. liepos 4 d. įstatymu Nr. 2008–660, nėra valstybės pagalba pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį.

Todėl šią priemonę įgyvendinti leidžiama.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2011 m. birželio 29 d.

Komisijos vardu

Joaquín ALMUNIA

Pirmininko pavaduotojas

([16]) 2008 m. spalio 9 d. Nutarimas Nr. 2008–1032, priimtas įgyvendinant 2008 m. liepos 4 d. Uostų reformos įstatymą Nr. 2008–660, kuriuo įtvirtinamos įvairios su uostais susijusios nuostatos.